

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٣﴾

اعلامیه مطبوعاتی

کشتار بر مرزهای سایکس - پیکو

(ترجمه)

روز سه‌شنبه گذشته، ۲۰۲۶/۰۶/۱۶، رویدادهای تأسف‌باری در مرزهای سودان و مصر رخ داد؛ جایی‌که هواپیماهای مصری، معدن‌کاران طلا را در منطقه جبل الاحمر و جبل عیقاد هدف بمباران قرار دادند. رسانه‌ها از وقوع کشته‌ها و زخمی‌ها خبر دادند؛ اما گزارش‌ها ضدونقیض بود، زیرا از منابع رسمی نشر نشده بود. حکومت‌های سودان و مصر هر دو سکوت اختیار کردند؛ جز آن‌چه از سوی امجد فرید، مشاور امور سیاسی و روابط خارجی رئیس شورای حاکمیت سودان، مطرح شد. او روز پنج‌شنبه، ۲۰۲۶/۰۶/۱۸، در یادداشتی در شبکه ایکس نوشت: «هدف قراردادن معدن‌کاران سودانی از سوی نیروهای مصری در نزدیکی مرز، در روز سه‌شنبه گذشته و وقوع کشته‌ها... حادثه‌ای است که نیازمند رسیدگی جدی و مسئولانه در بالاترین سطوح میان حکومت‌های دو کشور می‌باشد».

یک هفته پس از این حادثه، ارتش مصر به عمل زشت خود اعتراف کرد. سخنگوی ارتش مصر در بیانیه‌ای که روز دوشنبه، ۲۰۲۶/۰۶/۲۲، منتشر شد، گفت: «ارتش مصر و نیروهای وزارت داخله، عملیات گسترده‌ای را در منطقه جنوبی علیه کانون‌های جنایی انجام دادند؛ کانون‌هایی که به فعالیت‌های غیرقانونی، از جمله قاچاق مواد مخدر، قاچاق سلاح، استخراج غیرقانونی طلا و مهاجرت غیرقانونی می‌پرداختند!» اما این بیانیه هیچ اشاره‌ای به کشته‌ها و زخمی‌ها نکرد؛ در حالی‌که از بازداشت کسانی سخن گفت که آنان را دخیل در فعالیت‌های غیرقانونی نامید.

ما در حزب التحریر-ولایه سودان، حکومت‌های هر دو سرزمین را مسئول آن‌چه رخ داده است می‌دانیم و خون کشته‌ها و زخمی‌های بی‌گناه را بر گردن آنان می‌گذاریم. همچنان بر نکات زیر تأکید می‌کنیم:

نخست) برخورد با این همه قساوت با معدن‌کاران بی‌گناه، هرچند در میان مجرمانی نیز وجود داشته باشند، عملی است که شرع آن را نمی‌پذیرد. اگر واقعاً هدف، دستگیری مجرمان بوده باشد، می‌شد عملیاتی برای بازداشت آنان انجام داد؛ اما کشتار دسته‌جمعی مردم با هواپیما، کاری وحشیانه و مخالف اسلام است. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

(وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَدِّيًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا) [النساء: 93]

ترجمه: و کسی که مؤمنی را از روی عمد بکشد (و از ایمان او باخبر بوده و تجاوزکارانه او را به قتل برساند و چنین قتلی را حلال بداند، کافر بشمار می‌آید) کیفر او دوزخ است و جاودانه در آنجا می‌ماند و الله بر او خشم می‌گیرد و او را از رحمت خود محروم می‌سازد و عذاب عظیمی برای وی تهیه می‌بیند.

دوم) پای‌بندی این رژیم‌های مزدور به مرزهایی که کافر استعمارگر ترسیم کرده است و پاسداری از آن‌ها با هواپیماها و سلاح‌های سنگینی که به جای نشان‌رفتن به سوی سینه‌های دشمنان، به سوی سینه‌های فرزندان امت نشانه می‌رود، بر امت واجب می‌سازد که این رژیم‌ها را طرد کند و نظام اسلام، یعنی خلافت، را برپا نماید؛ خلافتی که این مرزها را از میان برمی‌دارد. اصل آن است که سودان و مصر یک سرزمین واحد اند؛ اما کافر استعمارگر انگلیسی آن را تقسیم کرد و نظام‌هایی ساخت تا از این مرزها پاسداری کنند.

سوم) حکومت سودان نیز پس از گذشت یک هفته کامل، تازه به یاد آورد که حادثه‌ای بزرگ بر سر رعایای آن رخ داده است و اکنون می‌خواهد درباره این رویداد تحقیق کند. نمی‌دانیم این تحقیق را با چه کسی انجام خواهد داد: آیا با ارتش مصر که جنایت‌کار است؟ یا با قربانیانی که جنایت بر آنان روا داشته شده است؟!

امت از این مصیبت‌ها و دیگر فاجعه‌ها بیرون نخواهد شد، مگر با کار جدی برای تغییر این واقعیتی که کافر استعمارگر آن را ساخته است و با برپایی نظامی که پراکندگی امت را جمع کند و مرزهای سایکس - پیکو را از میان بردارد. آن نظام، نظام اسلام است؛ خلافت راشدۀ دوم بر منهج نبوت؛ نظامی که با آن پروردگار خود را راضی می‌سازیم و در سایه آن با عزت، کرامت و سربلندی زندگی می‌کنیم.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ)

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! دعوت الله (سبحانه و تعالی) و رسولش را بپذیرید، هنگامی که شما را به سوی چیزی فرا می‌خواند که به شما حیات (مادی و معنوی) می‌بخشد.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – ولایة سودان

إبراهیم عثمان (أبو خلیل) – سخنگوی رسمی حزب التحریر-ولایة سودان

شمارهٔ صدور: 03 / 1448

8 محرم سال 1448 ه.ق.

23 جون سال 2026 م.

مترجم: محمد مزمل